

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd – RP 194/2021 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om transportservice och till lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om transportservice och till lagar som har samband med den (RP 194/2021 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Kommunikationsutskottet (KoUB 28/2021 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att statsrådet utreder och bedömer behoven att ändra bestämmelserna om gott anseende och körtillstånd i lagen om transportservice, särskilt när det gäller fängelsesdomar för brott mot liv och hälsa eller bland annat sexualbrott mot en kund.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om transportservice

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om transportservice (320/2017) 3 § 1 mom., 5, 8 och 9 §, 14 § 2 mom., 16, 17 och 24 §, 39 § 4 mom., 42 § 9 och 15 punkten, 43 §, 106 § 2 mom., 181 §, 192 § 3 mom., 197 § 4 mom., 200, 202, 220, 242, 252, 262 och 263 § samt 267 § 2 mom.,

sådana de lyder, 3 § 1 mom. i lagarna 1505/2019 och 91/2021, den finska språkdräkten i 5 § i lagarna 1505/2019 och 1256/2020 och den svenska språkdräkten i lag 1505/2019, den finska språkdräkten i 8 § delvis ändrad i lagarna 301/2018, 371/2019 och 299/2021 och den svenska språkdräkten delvis ändrad i lagarna 301/2018 och 371/2019, 9 och 17 § delvis ändrade i lag 371/2019, 14 § 2 mom. delvis ändrat i lag 301/2018, 16 §, 39 § 4 mom., 192 § 3 mom., 252 och 263 § samt 267 § 2 mom. i lag 371/2019, 24, 202 och 220 § i lagarna 301/2018 och 371/2019, 42 § 9 och 15 punkten i lag 91/2021, 43 § i lagarna 301/2018, 371/2019 och 1256/2020, 106 § 2 mom. i lag 1256/2020, 181 och 200 § delvis ändrade i lagarna 301/2018, 371/2019 och 1256/2020, 197 §

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

4 mom. i lag 984/2018, 242 § i lagarna 1256/2020 och / samt 262 § i lagarna 301/2018, 371/2019 och 1256/2020, samt

fogas till 42 §, sådan den lyder i lag 91/2021, en ny 16 punkt och till lagen en ny 262 a § som följer:

3 §

Transport av personer och gods på väg

För transport av personer eller gods på väg i förtjänstsyfte mot ersättning (*yrkesmässig transport på väg*) behövs tillstånd. Tillstånd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG, nedan *EU:s förordning om trafikidkare*, behövs för

1) yrkesmässig transport av personer på väg med en i fordonslagen (82/2021) avsedd buss (*persontrafiktillstånd*),

2) yrkesmässig transport av gods på väg med ett fordon eller en fordonskombination med största tillåtna totalmassa på över 3,5 ton (*godstrafiktillstånd*),

3) yrkesmässig transport av gods i internationell vägtrafik med ett fordon eller en fordonskombination med största tillåtna totalmassa på över 2,5 ton men högst 3,5 ton (*lätt godstrafiktillstånd*).

5 §

Beviljande av persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd till en fysisk person som

1) är myndig och vars handlingsbehörighet inte har begränsats med stöd av 18 § i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) och för vilken det inte med stöd av 8 § 1 mom. i den lagen har förordnats en intressebevakare,

2) uppfyller de krav enligt artiklarna 4—8 i EU:s förordning om trafikidkare som ställs på utövande av yrke i fråga om den som bedriver yrkesmässig trafik,

3) inte har försatts i konkurs,

4) inte har försummat skyldigheter som hänför sig till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller till avgifter som Tullen tar ut och inte heller har andra skulder till offentligrättsliga samfund som beror på utövande av näringsverksamhet och som med avseende på personens betalningsförmåga är mer än ringa, och

5) har getts ett företags- och organisationsnummer i enlighet med 9 § i företags- och organisationsdatalagen (244/2001).

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd till en juridisk person som

1) uppfyller de krav enligt artiklarna 4—8 i EU:s förordning om trafikidkare som ställs på utövande av yrke och yrkeskunnande i fråga om den som bedriver yrkesmässig trafik,

2) inte har försatts i konkurs, och

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

3) inte har försummat skyldigheter som hänför sig till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller till avgifter som Tullen tar ut och inte heller har andra skulder till offentligrättsliga samfund som beror på utövande av näringsverksamhet och som med avseende på sökandens betalningsförmåga är mer än ringa.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. är en förutsättning för beviljande av persontrafik-tillstånd och godstrafiktillstånd att den som tillståndssökanden har utsett till trafikansvarig uppfyller kraven enligt artiklarna 4, 6 och 8 i EU:s förordning om trafikidkare samt enligt 1 mom. 1 punkten i denna paragraf. Dessutom ska verkställande direktören, styrelseordföranden, den enda ordinarie styrelsemedlemmen och de ansvariga bolagsmännen i en juridisk person som söker tillstånd ha sådant gott anseende som avses i 8 §.

Transport- och kommunikationsverket beviljar det förartillstånd som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (*EU:s förordning om tillstånd för godstrafik*).

Tillstånd av Ålands landskapsregering att bedriva persontransport och godstransport berättigar också till sådana transporter mellan Åland och övriga Finland.

8 §

Gott anseende hos fysiska personer inom tillståndspliktig vägtrafik

Om inte något annat följer av artikel 6 i EU:s förordning om trafikidkare ska som faktorer som äventyrar anseendet för en trafikansvarig eller en fysisk person vid bedömningen av anseendet beaktas huruvida

1) han eller hon under de senaste två åren har dömts till bötesstraff för minst fyra brott mot bestämmelser om anställnings- eller löneförhållanden, bokföring, beskattning, ocker, bedrivande av trafik, trafik- eller fordonssäkerhet, miljöskydd eller annat yrkesansvar, människohandel, narkotikabrott eller ordnande av olaglig inresa eller för brott mot de bestämmelser som nämns i artikel 6.1 b i EU:s förordning om trafikidkare,

2) han eller hon under de senaste två åren har påförts andra sanktioner än fängelse eller böter för minst fyra överträdelse av bestämmelser på de områden som anges i 1 punkten,

3) han eller hon under de senaste två åren har påförts bötesstraff eller andra sanktioner för sammanlagt minst fyra gärningar som avses i 1 punkten, eller

4) han eller hon under de senaste fem åren har dömts till fängelsestraff för en gärning som avses i 1 punkten.

En trafikansvarig eller en fysisk person kan inte anses ha gott anseende, om hans eller hennes anseende har äventyrats av ett skäl som anges i 1 mom. och detta visar att han eller hon är uppenbart olämplig att bedriva yrkesmässig trafik. Vid bedömningen av uppenbar olämplighet beaktas huruvida

1) antalet gärningar är stort,

2) gärningen är allvarlig,

3) gärningen är systematisk,

4) gärningen är riktad mot transportobjektet eller en myndighet,

5) gärningen har utförts vid bedrivande av yrkesmässig trafik,

6) gärningen har konsekvenser som försämrar trafiksäkerheten, och

7) gärningen på något annat sätt visar på likgiltighet för person- eller trafiksäkerheten.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

En fysisk persons anseende äventyras också om personen under de senaste två åren har dömts eller påförts sanktion för någon av de allvarligaste överträdelsena av Europeiska unionens regler enligt bilaga IV till EU:s förordning om trafikidkare eller för en allvarlig överträdelse som anges i den förteckning som Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.2 a i den förordningen har godkänt.

En fysisk person kan inte anses ha gott anseende på det sätt som avses i artikel 6 i EU:s förordning om trafikidkare, om hans eller hennes anseende har äventyrats av en anledning som anges i 3 mom. och detta visar att han eller hon är uppenbart olämplig att bedriva yrkesmässig trafik. Vid bedömningen av uppenbar olämplighet beaktas antalet allvarliga överträdelser av nationella bestämmelser och Europeiska unionens bestämmelser samt antalet allvarligaste överträdelser av Europeiska unionens regler enligt bilaga IV till EU:s förordning om trafikidkare för vilka personen har dömts eller påförts sanktioner.

Vad som föreskrivs i 3 och 4 mom. gäller inte en i 6 § avsedd person som söker ett taxitrafiktillstånd.

9 §

Gott anseende hos juridiska personer inom tillståndspliktig vägtrafik

Vid bedömningen av anseendet hos en juridisk person som söker eller innehar taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd ska som en faktor som äventyrar anseendet beaktas att tillståndssökanden eller tillståndshavaren under de senaste fem åren har dömts till samfundsbot. En juridisk person kan inte anses ha gott anseende om dess anseende har äventyrats av ovannämnda anledning och detta visar att den är uppenbart olämplig att bedriva yrkesmässig trafik. Vid bedömningen av uppenbar olämplighet beaktas de omständigheter som nämns i 8 § 2 mom.

En juridisk person kan inte heller anses ha gott anseende, om dess verkställande direktör, styrelseordförande, enda ordinarie styrelsemedlem eller ansvariga bolagsman inte uppfyller kravet på gott anseende enligt 8 §.

Anseendet hos en juridisk person som söker eller innehar persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd äventyras också om den juridiska personen under de senaste två åren har dömts eller påförts sanktion för någon av de allvarligaste överträdelsena av Europeiska unionens regler enligt bilaga IV till EU:s förordning om trafikidkare eller för en allvarlig överträdelse i den förteckning som Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.2 a i den förordningen har godkänt.

En juridisk person som avses i 3 mom. kan inte anses ha gott anseende på det sätt som anges i artikel 6 i EU:s förordning om trafikidkare, om dess anseende har äventyrats av en anledning som nämns i 3 mom. och detta visar att den är uppenbart olämplig att bedriva yrkesmässig trafik. Vid bedömningen av uppenbar olämplighet beaktas antalet allvarliga överträdelser av nationella regler och Europeiska unionens regler samt antalet allvarligaste överträdelser av Europeiska unionens regler enligt bilaga IV till EU:s förordning om trafikidkare för vilka transportföretaget har dömts eller påförts sanktioner.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

14 §

Utredningsskyldighet för beställare av godstransport

Den som beställer en godstransport eller dennes företrädare ska innan avtal ingås om transport utreda att

1) transportören har godstrafiktillstånd eller rätt att utföra transporten som cabotagetransport enligt EU:s förordning om tillstånd för godstrafik,

2) transportören är införd i registret över mervärdesskattskyldiga enligt mervärdesskattelagen (1501/1993), om transportören är förpliktad till det för den aktuella försäljningen,

3) totalmassan för transportörens fordon eller fordonskombination inte överstiger de största tillåtna totalmassorna när fordonet har lastats i enlighet med transportavtalet.

16 §

Registreringsskyldighet inom godstrafiken

En tjänsteleverantör som bedriver yrkesmässig transport av gods på väg med ett fordon eller en fordonskombination vars största tillåtna totalmassa överstiger 2,5 ton men är högst 3,5 ton ska registrera sig hos Transport- och kommunikationsverket. Transport- och kommunikationsverket inför i trafik- och transportregistret registreringsanmälningar som görs av juridiska eller fysiska personer som har getts ett företags- och organisationsnummer i enlighet med 9 § i företags- och organisationsdatalagen. Registreringsplikt föreligger dock inte om tillstånd med stöd av 3 § 3 mom. i denna lag inte krävs för verksamheten.

17 §

Fordon som används i trafik

Innehavare av taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd eller sådana tjänsteleverantörer som avses i 16 § ska se till att de motordrivna fordon som de använder i trafik är registrerade i det trafik- och transportregister som avses i 216 § och att tillståndspliktig användning har angetts som fordonens användningsändamål.

Innehavare av persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd och sådana tjänsteleverantörer som avses i 16 § ska dessutom se till att de motordrivna fordon som används för yrkesmässig person- och godstrafik innehas uteslutande av dem och har införts i trafik- och transportregistret.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller inte ett ersättande fordon som används på grund av att det fordon som används för transporter tillfälligt är ur funktion under en kort tid.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

24 §

Villkor för utförande av internationella kombinerade vägtransporter

Om en internationell kombinerad transport utförs för någon annans räkning, ska i transportdokumentet utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag noggrant anges pålastnings- och urlastningsstationen för järnvägssträckan samt lastnings- och lossningshamnen för den inre vattenvägen eller havstransporten. Dessa uppgifter ska anges i dokumentet före transporten och bestyrkas av järnvägs- eller hamnmyndigheterna genom en stämpel eller på något annat jämförbart sätt när den del av transporten avslutats som har skett på järnväg, inre vattenvägar eller till sjöss.

När en släpvagn eller påhängsvagn som tillhör ett företag som utför transporter för egen räkning på den avslutande sträckan av en vägtransport transporteras av en dragbil som tillhör ett företag som utför transport för andras räkning krävs för transporten inte det i 1 mom. angivna dokumentet, men för transporten ska ett annat dokument visas upp som anger den del av transporten som utförs eller ska utföras på järnväg eller inre vattenvägar eller till sjöss.

När den som avsänder godset som en del av en internationell kombinerad transport för egen räkning utför den inledande transporten på väg i enlighet med rådets första direktiv om fastställande av vissa gemensamma regler för internationella transporter (31962L2005) (yrkesmässiga godstransporter på väg), får trots definitionen i direktivet den som ska ta emot godset transportera det för egen räkning på den avslutande sträckan med en dragbil i sin besittning, även om släpvagnen eller påhängsvagnen har registrerats eller hyrts av den som har avsänt godset.

Om den inledande transporten på väg i en internationell kombinerad transport utförs av avsändaren med dragbil som är i avsändarens besittning, men vars släpvagn eller påhängsvagn har registrerats eller hyrts av den som ska ta emot godset, ska trots vad som sägs i det direktiv som nämns i 3 mom. även den inledande transporten anses utföras för egen räkning, om mottagaren utför den avslutande delen av vägtransporten för egen räkning i enlighet med direktivet

Trots vad som i 19 § 2 punkten föreskrivs om kombinerade transporter tillämpas på kombinerade transporter de allmänna principer för cabotagettransport som föreskrivs i artikel 8 i EU:s förordning om tillstånd för godstrafik.

39 §

Påvisande av lastbils- och bussförarens yrkeskompetens

Föraren ska medföra ett sådant dokument som avses i 1 mom. vid körning och på begäran visa upp det för polisen eller någon annan trafikövervakare. En polis-, tull- eller gränsbevakningsman får avbryta körningen om dokumentet inte medförs och yrkeskompetensen inte kan styrkas på något annat sätt i enlighet med 1 mom. Fortsatt körning får tillåtas om förarens identitet kan styrkas på tillförlitligt sätt. Föraren kan åläggas att styrka sin kompetens för polisen inom en utsatt tid.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

42 §

Definitioner gällande den sociala lagstiftningen om vägtransporter

I detta kapitel avses med

9) *tillsynsmyndighet* polisen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet och arbetarskyddsmyndigheterna,

15) *nattetid* perioden mellan klockan 01.00 och klockan 05.00,

16) *utstationerad förare* den som kör fordonet eller medföljer i fordonet för att vid behov kunna köra det och på vilken lagen om utstationering av arbetstagare (447/2016) tillämpas.

43 §

Den sociala lagstiftningen om vägtransporter

I fråga om kör- och vilotider och användning av färdskrivare gäller vad som föreskrivs i kör- och vilotidsförordningen, färdskrivarförordningen och AETR-överenskommelsen

Bestämmelser om anställningsvillkoren för förare som utstationerats till Finland och om anmälan om utstationering av förare finns i lagen om utstationering av arbetstagare.

En person som fyllt 16 år kan vara förarbiträde, om förutsättningarna enligt artikel 5.2 i kör- och vilotidsförordningen uppfylls.

Bestämmelser om arbetsfördelningen mellan tillsynsmyndigheterna och om verkställigheten av övervakningen samt tillämpningen av de undantag som anges i artikel 13.1 och 13.3 och artikel 14 i kör- och vilotidsförordningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Tillämpning av EU:s lagstiftning om behörighet som krävs på inre vattenvägar

Av behöriga myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater beviljade behörighetsbrev och tjänstgöringsjournaler för inlandssjöfart samt av Europeiska kommissionen erkända behörighetsbrev och tjänstgöringsjournaler för inlandssjöfart som har utfärdats av en behörig myndighet i ett tredjeland är i kraft i Finland på det sätt som anges i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397 om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG, nedan *direktivet om yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart*, sådan den lyder ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1233 om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland. Övergångsbestämmelserna i artikel 38 i direktivet om yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart, inklusive den ändring i den som gjorts genom nämnda direktiv (EU) 2021/1233, gäller med undantag för skyldigheterna i punkt 2 i den artikeln.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

181 §

Behöriga vägtrafikmyndigheter enligt trafikavtalsförordningen

De behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna samt de kommunala myndigheter som nämns i 2 mom. och de regionala myndigheter som nämns i 3 mom. är sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen.

Hyvinge, Imatra, Kajana, Karleby, Kouvola, Nyslott, Raseborg, Raumo, Riihimäki, Rovaniemi, Salo, S:t Michel, Seinäjoki och Villmanstrand är inom sitt område sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen.

Följande regionala myndigheter är inom sitt behörighetsområde sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen:

1) Samkommunen Helsingforsregionens trafik inom det område som bildas av kommunerna Esbo, Grankulla, Helsingfors, Kervo, Kyrkslätt, Sibbo, Sjundeå, Tusby och Vanda,

2) Tavastehus stad inom det område som kommunerna Hattula, Janakkala och Tavastehus bildar,

3) Joensuu stad inom det område som kommunerna Joensuu, Kontiolahti och Liperi bildar,

4) Jyväskylä stad inom det område som kommunerna Jyväskylä, Laukaa och Muurame bildar,

5) Kotka stad inom det område som kommunerna Fredrikshamn, Kotka och Pyttis bildar,

6) Kuopio stad inom det område som kommunerna Kuopio och Siilinjärvi bildar,

7) Lahtis stad inom det område som kommunerna Asikkala, Hartola, Heinola, Hollola, Hämeenkoski, Itis, Kärkölä, Lahtis, Nastola, Orimattila, Padasjoki och Sysmä bildar,

8) Havslapplands regionala kommunala kollektivtrafikmyndighet inom det område som kommunerna Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola och Torneå bildar,

9) Uleåborgs stad inom det område som kommunerna Ii, Kempele, Limingo, Lumijoki, Muhos, Tyrnävä och Uleåborg bildar,

10) Björneborgs stad inom det område som kommunerna Björneborg, Harjavalta, Kumo, Nakkila och Ulvsby bildar,

11) Tammerfors stad inom det område som kommunerna Kangasala, Lempäälä, Nokia, Orivesi, Pirkkala, Tammerfors, Vesilahti och Ylöjärvi bildar,

12) Åbo stad inom det område som kommunerna Lundo, Nådendal, Reso, Rusko, S:t Karins och Åbo bildar,

13) Vasa stad inom det område som kommunerna Korsholm och Vasa bildar.

Om de behöriga myndigheterna är verksamma inom den offentliga persontrafiken på det sätt som avses i 171 §, ska de planera tjänster som i första hand bildar regionala eller lokala helheter och eftersträva en samordning av samtliga persontransporter. De tjänster som uppstår på marknadsvillkor utifrån kundernas mobilitetsbehov ska vid planeringen samordnas med offentligt upphandlade tjänster. Vid planeringen av mobilitetstjänster ska myndigheterna höra dem som tillhandahåller persontrafiktjänster i området och samarbeta med övriga myndigheter och med kommunerna.

Den behöriga myndigheten har rätt att ta in sådana uppgifter som myndigheten i enlighet med 179 § 3 mom. har fått från Transport- och kommunikationsverket i en anbudsförfrågan vid ett anbudsförfarande som gäller ordnande av trafik. Ett enskilt företags företagshemligheter får dock inte framgå av anbudsförfrågan.

Andra kommuner eller samkommuner än de som avses i 2 eller 3 mom. får för att komplettera mobilitetstjänsterna på sitt område upphandla trafik enligt trafikavtalsförordningen med iaktta-

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

gande av upphandlingslagen. Den trafik som en kommun eller en samkommun upphandlar får i obetydlig omfattning sträcka sig utanför dess egentliga behörighetsområde.

Trafiktjänster som en behörig kommunal myndighet ordnat får i obetydlig omfattning sträcka sig utanför dess egentliga behörighetsområde.

192 §

Handläggande och övervakande myndigheter för sociallagstiftningen inom vägtrafiken, färdskrivare vid vägtransporter och arbetstid för förare som är egenföretagare

Arbetskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i 49—52 § som gäller förare som är egenföretagare. Bestämmelser om arbetskyddsmyndighetens behörighet att övervaka utstationerade arbetstagare finns i lagen om utstationering av arbetstagare.

197 §

Tillsynsmyndighetens allmänna rätt att få information

Transport- och kommunikationsverket har dessutom rätt att av polisen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet och arbetskyddsmyndigheten få uppgifter som är nödvändiga för att bedöma om tillståndsvillkoren i anslutning till säkerheten för dem som anlitar tjänster är uppfyllda eller för andra motsvarande övervakningsåtgärder som avses i denna lag.

200 §

Skötsel av vissa andra myndigheters uppgifter

Utöver de uppgifter som polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet har enligt EU:s förordning om tillstånd för godstrafik och EU:s förordning om internationell busstrafik har en polis-, tull- och gränsbevakningsman rätt att granska de dokument som krävs för transport enligt denna lag och enligt de EU-förordningar som gäller verksamhet som avses i denna lag, om informationen inte kan fås genom en teknisk anslutning eller på annat sätt elektroniskt.

En polis-, tull- och gränsbevakningsman får avbryta transporten om de dokument eller den information som avses i 1 mom. inte kan fås, om det inte finns särskilda skäl för att tillåta att transporten fortsätter.

Polisen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet och arbetskyddsmyndigheten ska trots sekretessbestämmelserna utan dröjsmål underrätta Transport- och kommunikationsverket om sådana omständigheter i deras vetskap som kan leda till att tillstånd enligt 2 kap. återkallas eller att en anmärkning eller en varning ges eller som inverkar på betraktandet av en innehavare av persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd som ett riskföretag. Dessutom ska Transport- och kommunikationsverket trots sekretessbestämmelserna ge polisen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet och arbetskyddsmyndigheten i artikel 12 i EU:s förordning om trafikidkare avsedda uppgifter med tanke på kontroller.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

Om inte något annat föreskrivs i någon annan lag, får personuppgifter som framgår av uppgifter som registrerats i färdskrivare användas endast för att kontrollera efterlevnaden av färdskrivarförordningen, kör- och vilotidsförordningen, EU:s förordning om trafikidkare, EU:s förordning om tillstånd för godstrafik, EU:s förordning om internationell busstrafik, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, rådets direktiv 92/6/EEG om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen och rådets direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna och, till den del det är fråga om utstationering av förare inom vägtransportsektorn, Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och förordning (EU) nr 1024/2012.

Vid tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i 49—52 § som gäller arbetstiden för förare som är egenföretagare iakttar arbetarskyddsmyndigheten lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Polisen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet och arbetarskyddsmyndigheten får till de behöriga myndigheterna i EES-staterna och i de stater som tillträtt AETR-överenskommelsen lämna ut information som framgår av färdskrivare, färdskrivarskivor eller förarkort samt eventuell annan information som behövs för att identifiera en förseelse, ett fordon eller ett fordonets förare och förarens arbetsgivare samt sådan information om påföljder som påförts för en förseelse som de har rätt eller skyldighet att lämna ut enligt Europeiska unionens rätt eller internationella avtal som är bindande för Finland. Polisen och arbetarskyddsmyndigheten får dessutom lämna ut motsvarande uppgifter om misstänkta förseelser, om en behörig myndighet i någon annan stat begär det för att utreda en förseelse som inträffat i den staten. Polisen och arbetarskyddsmyndigheten får också av nämnda myndigheter i andra stater begära ovan avsedda uppgifter för att utreda en förseelse som misstänks ha inträffat i Finland.

Arbets- och näringsministeriet lämnar till Europeiska kommissionen de uppgifter som avses i artikel 15 i EU:s kör- och vilotidsförordning.

202 §

Tvångsmedel för iakttagande av sociallagstiftningen inom vägtrafiken

Om det finns sannolika skäl att misstänka att ett brott som avses i 267 § har begåtts, får polisen, Tullen eller Gränsbevakningsväsendet trots 8 kap. 2 § 1 mom. och 4 § i tvångsmedelslagen (806/2011) för att finna färdskrivarskivan, förarkortet eller körjournalen eller andra sådana bevishandlingar som avses i artikel 36 i färdskrivarförordningen företa i tvångsmedelslagen angiven allmän husrannsakan eller platsgenomsökning i fordonet eller på ett sannolikt förvaringsställe för färdskrivarskivan, kortet eller körjournalen.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

Om det finns grundad anledning att misstänka att en förare har överträtt bestämmelserna om körtider, raster och vilotider i kör- och vilotidsförordningen eller färdskrivarförordningen eller i AETR-överenskommelsen, får en polis-, tull- eller gränsbevakningsman hindra föraren från att fortsätta köra tills en föreskriven rast eller vilotid har hållits. En polis-, tull- eller gränsbevakningsman får också hindra föraren från att fortsätta köra om föraren inte för tillsynsmyndigheten visar upp de uppgifter som avses i artikel 36 i färdskrivarförordningen eller i artikel 12.1 i AETR-överenskommelsen.

Polisen, Tullen eller Gränsbevakningsväsendet får omhänderta ett förar-, företags- eller verkstadskort, om det finns grundad anledning att misstänka att det föreligger sådana grunder för återkallande av kortet som anges i 244 §.

En polis-, tull- eller gränsbevakningsman får hindra föraren från att fortsätta köra, om en förare som är i tjänst hos ett företag som är etablerat i en annan av Europeiska unionens medlemsstat och utstationerats till Finland, vid en vägkontroll inte kan visa upp en kopia i pappersform eller elektronisk form av en anmälan i IMI-systemet enligt 7 b § i lagen om utstationering av arbetstagarer, eller bevis för utövande av transportverksamhet i Finland eller i en färdskrivare registrerade uppgifter som bevisar att föraren utför en internationell transport. Polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet ska utan dröjsmål underrätta arbetarskyddsmyndigheten om försummelsen av anmälan.

220 §

Uppgifter om tillstånd för verksamhetsutövare

Utöver vad som föreskrivs i 219 § får i fråga om tillstånd för verksamhetsutövare och dem som bedriver anmälningspliktig verksamhet föras in

- 1) uppgifter om beviljade och återkallade tillstånd, tillståndens innehåll och tillståndsvillkoren, tillståndens nummer, giltighetstid samt ändringar i tillstånd,
- 2) uppgifter om ansökningar om tillstånd och behandlingen av dem,
- 3) uppgifter om anmälningspliktig verksamhet och uppgifter om behandling av anmälningar,
- 4) uppgifter som hänger samman med förutsättningarna för beviljande av tillstånd och införande av registeranteckningar om anmälningspliktig verksamhet samt med bedömning av anseende och tillförlitlighet,
- 5) uppgifter enligt artikel 16.2 i EU:s förordning om trafikidkare,
- 6) uppgifter om anmälningar om avvikelser.

242 §

Återkallande, ändring och begränsning av tillstånd eller beslut om godkännande

En tillståndshavare eller den som bedriver verksamhet med stöd av ett godkännande som beviljats av en myndighet kan meddela att den verksamhet som avses i tillståndet eller i beslutet om godkännande har avbrutits eller upphört. Transport- och kommunikationsverket återkallar tillståndet eller beslutet om godkännande efter att ha fått meddelande om att verksamheten upphört.

Transport- och kommunikationsverket kan ändra eller begränsa ett tillstånd, begränsa verksamhet som omfattas av ett beslut om godkännande eller återkalla ett tillstånd eller beslut om godkännande, om

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

1) förutsättningarna för beviljande av tillstånd eller beslut om godkännande inte längre uppfylls och de fel eller brister som förekommer beträffande förutsättningarna inte rättas till inom utsett tid,

2) tillståndshavaren eller den som bedriver verksamhet med stöd av ett beslut om godkännande upprepade gånger eller allvarligt har brutit mot bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller mot sådana bestämmelser i Europeiska unionens förordningar som gäller i denna lag reglerad verksamhet som utövas av tillståndshavaren eller den som bedriver verksamhet med stöd av ett beslut om godkännande, och en anmärkning eller varning inte kan anses vara tillräcklig,

3) tillståndshavaren inte iakttar det luftfartsavtal eller den internationella förpliktelse som ligger till grund för trafik tillståndet, eller

4) det av någon annan orsak än de orsaker som avses i 1, 2 eller 3 punkten finns grundad anledning att misstänka att tillståndshavaren eller den som bedriver verksamhet med stöd av ett beslut om godkännande inte förmår sköta sin uppgift enligt tillståndet eller beslutet om godkännande eller bedriva den verksamhet tillståndet eller beslutet om godkännande avser på ett säkert sätt.

Transport- och kommunikationsverket får dessutom för viss tid eller helt och hållet återkalla behörighetsbrev, certifikat över specialbehörighet och kompetensbevis för fartygspersonal samt tillstånd för piloter och lokförare av personer som genom att väsentligt eller upprepade gånger bryta mot bestämmelser eller föreskrifter som gäller trafiken har visat bristfällig vilja eller förmåga att iaktta dem eller genom sitt handlande annars har visat allmän likgiltighet för bestämmelser eller föreskrifter.

Transport- och kommunikationsverket kan återkalla ett tillstånd eller ett beslut om godkännande endast om någon lindrigare påföljd inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet. Ett återkallande av ett tillstånd enligt 2 mom. 2 eller 3 punkten eller 3 mom. eller av ett beslut om godkännande enligt 2 mom. 2 punkten kan bestämmas gälla för en viss tid som står i proportion till överträdelsens allvarlighetsgrad eller tills vidare. Innan verket fattar beslutet ska det höra tillståndshavaren eller den aktör som utövar sin verksamhet med stöd av beslutet om godkännande.

I de fall som avses i 2 mom. får Transport- och kommunikationsverket omedelbart omhänderta en tillståndshandling för den tid ärendet utreds. Om tillståndet inte återkallas, ska tillståndshandlingen returneras utan dröjsmål.

Trots vad som föreskrivs i 2 mom. 2 punkten får Transport- och kommunikationsverket för högst tre månader, i stället för ett godstrafiktillstånd eller persontrafiktillstånd som beviljats en tillståndshavare, återkalla en eller flera av de fordonsspecifika kopior som beviljats i fråga om tillståndet, om tillståndshavaren upprepade gånger eller allvarligt har brutit mot bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller mot sådana bestämmelser i Europeiska unionens förordningar som gäller i denna lag reglerad verksamhet som utövas av tillståndshavaren, och en anmärkning eller varning inte kan anses vara tillräcklig. På det ovan föreskrivna sättet kan det förfaras också när tillståndshavaren har ett eller flera fordonsspecifika inrikes godstrafiktillstånd som avses i denna lag. Antalet tillstånd som återkallas bestäms utifrån det sammanlagda antal tillstånd som tillståndshavaren innehar och överträdelsernas allvarlighetsgrad. Tillståndshavaren beviljas inte nya trafik tillstånd och får inte kopior av gemenskapstillståndet under den tid då sådana är återkallade.

Transport- och kommunikationsverket kan återkalla en i 16 § avsedd registrering som gäller bedrivande av transport av gods, om den registrerade tjänsteleverantören själv anhåller om detta

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

eller om förutsättningarna för införande av registeranteckningar inte längre är uppfyllda och bris-
terna i förutsättningarna inte avhjälpas inom utsatt tid.

252 §

Förlust och återupprättande av gott anseende

Bestämmelser om villkor rörande gott anseende samt förlust och återupprättande av anseendet i fråga om en i 7 § avsedd person som ansvarar för ett gods- eller persontrafiktillstånd finns i 8 § och i artiklarna 6 och 14 i EU:s förordning om trafikidkare. Enligt artikel 14 i den förordningen är det intyg om yrkeskunnande som innehas av den person som förklarats olämplig inte giltigt. Transport- och kommunikationsverket gör en anteckning om detta i trafik- och transportregistret i enlighet med 219 § 4 mom.

En person som i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 14 i EU:s förordning om trafikidkare har förklarats olämplig att leda ett företags transportverksamhet får hos Transport- och kommunikationsverket ansöka om återupprättande av det goda anseendet. En person kan anses vara lämplig för yrket tidigast ett år efter det att Transport- och kommunikationsverket har fattat ett beslut enligt artikel 14.1 i EU:s förordning om trafikidkare om personens olämplighet att leda ett företags transportverksamhet. En ytterligare förutsättning för återupprättande av personens goda anseende är att personen efter att beslutet om olämplighetsförklaring fattades, med godkänt resultat har avlagt ett examensprov i de ämnen som förtecknas i avsnitt I i bilaga I till EU:s förordning om trafikidkare. Transport- och kommunikationsverket raderar en i 1 mom. avsedd anteckning ur trafik- och transportregistret när personen åter kan anses vara lämplig för yrket.

262 §

Olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bedriver yrkesmässig person- eller godstransport på väg utan taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd eller i 16 § avsedd registrering som gäller bedrivande av transport av gods eller transporttillstånd för internationell trafik, utan gemenskapstillstånd som avses i artikel 4 i EU:s förordning om internationell busstrafik eller trafiktillstånd för linjetrafik som avses i artikel 5 i den förordningen eller gemenskapstillstånd som avses i artikel 4 i EU:s förordning om tillstånd för godstrafik eller i strid med bestämmelserna om cabotage i kapitel III i EU:s förordning om tillstånd för godstrafik eller kapitel V i EU:s förordning om internationell busstrafik, eller bedriver yrkesmässig godstransport på väg i strid med bestämmelserna enligt 24 § om vägtransportsträckor som körs i samband med internationella kombinerade vägtransporter,

2) bedriver sådan tillfällig internationell persontransport som avses i artikel 7 i Interbusöverenskommelsen eller sådan internationell persontransport som avses i ett sådant bilateralt avtal mellan Finland och någon annan stat om bedrivande av internationell trafik som avses i 190 § utan tillstånd som förutsätts i avtalen,

3) bedriver tillståndspliktig järnvägstrafik utan att de förutsättningar som föreskrivs i 6 kap. uppfylls,

4) bedriver spårbunden stadstrafik utan att de förutsättningar som föreskrivs i 7 kap. uppfylls,

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

5) bedriver kommersiell lufttransport utan drifttillstånd enligt 123 § eller operativ licens enligt 121 § eller bryter mot villkoren i ett sådant tillstånd eller en sådan licens,

ska, om gärningen inte är ringa eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

262 a §

Felaktig registrering av fordon som används i trafik

En innehavare av persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd eller en i 16 § avsedd tjänstleverantör som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte på det sätt som avses i 17 § har registrerat ett motordrivet fordon som används i yrkesmässig trafik i det trafik- och transportregister som avses i 216 § ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *felaktig registrering av fordon som används i trafik* dömas till böter.

263 §

Brott mot beställning av transport

En beställare eller dennes företrädare vilka avses i 14 § och som vid beställning av en gods-transport uppsåtligen underlåter att fullgöra den utredningsskyldighet som anges i 2 mom. 1 och 2 punkten i den paragrafen eller som utifrån en gjord utredning vet att transportören inte uppfyller förutsättningarna enligt 14 § 2 mom. 1 och 2 punkten, ska för *brott mot beställning av transport* dömas till böter.

För brott mot beställning av transport döms också en beställare eller dennes företrädare, om transportören har meddelat eller det av omständigheterna i övrigt tydligt har framgått att transporten av en last som är förenlig med transportavtalet förutsätter att fordonets eller fordonskombinationens största tillåtna totalmassa som nämns i 14 § 2 mom. 3 punkten överskrids, och beställaren som betalat för godstransporten eller dennes företrädare trots detta tar emot lasten. Vid konstaterande av överskridning av ett fordons eller en fordonskombination största tillåtna totalmassa tillämpas det beräkningssätt som föreskrivs i 4 § i lagen om överlastavgift (51/1982).

För brott mot beställning av transport döms också en avsändare, speditör, leverantör eller underleverantör som visste eller, mot bakgrund av alla relevanta omständigheter, borde ha vetat att utförandet av en av den beställd transporttjänst innebär en överträdelse av EU:s förordning om tillstånd för godstrafik.

Anmälan behöver inte göras, förundersökning utföras, åtal väckas eller till straff dömas för brott mot beställning av transport, om lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitan av utomstående arbetskraft (1233/2006) tillämpas på transporten och försummelseavgift enligt 9 § i den lagen får påföras för ingående av avtalet.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

267 §

Brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter

För brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter döms också

1) en företrädare för en verkstad som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna i 48 §,

2) en arbetsgivare, dennes företrädare eller ett företags företrädare som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om lägsta ålder för förare eller skyldigheter som ålagts transportföretag i fråga om körtider och viloperioder i artiklarna 5, 10 eller 16 i kör- och vilotidsförordningen, bestämmelserna om färdskrivare och behandlingen av uppgifter som lagras i dem i artiklarna 3.1, 7.4, 9.7, 21.2, 23.1, 32.1, 32.3, 32.4, 33 eller 37.1 första eller andra stycket i färdskrivarförordningen, bestämmelserna om krav på förare i artikel 5 eller exceptionella situationer i artikel 11 i AETR-överenskommelsen eller mot bestämmelserna i 46 eller 47 §, och

3) en beställare av transport, uppgörare av tidtabeller eller annan person som trots det som transportören meddelat eller andra omständigheter som framgått har förutsatt att en med transportavtalet förenlig tidtabell ska iaktas så att de i 1 mom. nämnda bestämmelserna om körtider, raster eller vilotider inte kan iaktas.

Denna lag träder i kraft den 20.

Bestämmelserna i 3 § 1 mom. samt i 17 och 262 a § träder dock i kraft den 21 maj 2022 och bestämmelserna i 181 § träder i kraft den 1 juli 2022.

De innehavare av persontrafik tillstånd, innehavare av godstrafiktillstånd och i 16 § avsedda tjänsteleverantörer som vid ikraftträdandet av denna lag inte har ett företags- och organisationsnummer ska skaffa ett sådant senast den 30 april 2022.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare (743/2020) 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen som följer:

I stället för vad som föreskrivs i 4 a § och 5 § 1—4 mom. samt i 5 a, 6 a, 7, 7 a och 14 §, ska i fråga om arbete inom vägtransportsektorn fram till den 31 januari 2022 de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. På arbetstagare inom vägtransportsektorn som

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

före den 1 februari 2022 är utstationerade i Finland tillämpas de bestämmelser som gällde vid nämnda tidpunkt till och med den 30 juni 2022. Bestämmelserna i 4 a § i denna lag tillämpas dock från och med den 2 februari 2022 när varaktigheten av en utstationerad arbetstagares arbete beräknas.

Denna lag träder i kraft den _____ 20.

Lag

om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om utstationering av arbetstagare (447/2016) 1 §, 2 § 9 punkten, 4 a § 1 mom., 7 § 1 mom., 8 § 2 mom., 18 § 3 mom. och 35 § 1 mom., av dem 4 a § 1 mom. och 7 § 1 mom. sådana de lyder i lag 743/2020, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 743/2020, nya 10 och 11 punkter, till lagen en ny 7 b §, till 10 § ett nytt 5 mom. och till lagen nya 10 a och 10 b § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på arbete i form av underentreprenad eller överföring inom företagsgruppen eller arbete som utförs av uthyrda arbetstagare och som en arbetstagare som är utstationerad från en annan stat utför i Finland under en begränsad tid på basis av ett arbetsavtal enligt 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001) och ett avtal om tillhandahållande av tjänster över statsgränserna som arbetsgivaren har ingått.

Denna lag tillämpas inte på personal som arbetar ombord på fartyg som innehas av företag som bedriver handelssjöfart.

Denna lag tillämpas inte på vägtransporttjänster i form av underentreprenad som tillhandahålls av företag vilka bedriver transporter på väg eller på förare vid

1) körning av bilaterala gods- eller persontransporter där ytterligare aktiviteter som avses i 4—6 mom. tillåts,

2) passering genom Finland utan att gods lastas eller lossas och utan att passagerare tas upp eller släpps av,

3) utförande av den inledande eller avslutande vägtransportsträckan i en kombinerad transport enligt definitionen i rådets direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna, om föraren har inlett transporten i transportföretagets etableringsmedlemsstat och den vägsträcka som utgör förarens vägtransport bildar en sammanhängande bilateral transport.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

Den i 3 mom. 1 punkten angivna avgränsning av tillämpningsområdet som gäller ytterligare aktiviteter tillämpas endast till och med den dag från och med vilken smarta färdskrivare som uppfyller det krav avseende registrering av gränspassager och ytterligare aktiviteter som avses i artikel 8.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet, ska monteras i fordon som registreras i en medlemsstat för första gången enligt artikel 8.1 fjärde stycket i den förordningen. Från och med den ovan avsedda dagen ska möjligheterna till ytterligare aktiviteter som avses i 2 § 10 och 11 punkten vara tillämpliga endast för förare som använder fordon utrustade med smarta färdskrivare i enlighet med artiklarna 8—10 i den förordningen.

Under bilaterala persontransporter enligt 3 mom. 1 punkten har föraren möjlighet att ta upp och släppa av passagerare en gång eller att ta upp eller släppa av passagerare en gång i en annan stat som föraren passerar, under förutsättning att föraren inte tillhandahåller persontransporttjänster mellan två platser i den medlemsstat som passeras. Detsamma ska gälla för returrezan.

Under bilaterala godstransporter enligt 3 mom. 1 punkten är det möjligt att som ytterligare aktivitet utföra en lastning och en lossning eller en lastning eller en lossning i en annan stat som transporten passerar, under förutsättning att föraren inte har lastat och lossat godset i samma medlemsstat inom Europeiska unionen. Om en bilateral transport som utgår från etableringsmedlemsstaten, och under vilken ingen ovan avsedd ytterligare aktivitet har utförts, följs av en bilateral transport till etableringsmedlemsstaten, är det under transporten möjligt att utföra högst två lastningar och lossningar eller att lasta eller lossa högst två laster, under förutsättning att föraren inte har lastat och lossat godset i samma medlemsstat inom Europeiska unionen.

Denna lag tillämpas på det administrativa samarbetet mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater vid övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas och på den verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter som grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen), nedan *tillämpningsdirektivet*.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *huvudentreprenör* en entreprenör som står i avtalsförhållande till byggherren och som har utsetts till huvudentreprenör och som är skyldig att leda verksamheten på en byggarbetsplats,

10) *bilateral persontransport* en i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 avsedd bilateral transport vid internationella persontransporter, tillfälliga eller i linjetrafik, när föraren utför någon av följande åtgärder:

a) tar upp passagerare i etableringsmedlemsstaten inom Europeiska unionen och släpper av dem i en annan stat,

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

b) tar upp passagerare i en medlemsstat inom Europeiska unionen eller i ett tredjeland och släpper av dem i etableringsmedlemsstaten, eller

c) tar upp och släpper av passagerare i etableringsmedlemsstaten i syfte att utföra lokala utflykter i en annan stat än etableringsmedlemsstaten, i enlighet med den förordning som nämns i det inledande stycket,

11) *bilateral godstransport* förflyttning av gods på grundval av ett transportavtal, från etableringsmedlemsstaten som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG, till en annan stat eller från en annan stat till etableringsmedlemsstaten.

4 a §

Ytterligare anställningsvillkor vid långvarig utstationering

På anställningsförhållandet för en utstationerad arbetstagare tillämpas de ytterligare anställningsvillkor som avses i 2 mom., när den utstationerade arbetstagarens arbete de facto har pågått i minst 12 månader utan avbrott, om inte arbetsgivaren har framställt en motiverad begäran om att tiden ska förlängas i överensstämmelse med vad som föreskrivs i 7 a §. När tidsgränsen för arbetet beräknas ska hänsyn tas till tiden för arbete i samma uppgifter för en arbetstagare som arbetsgivaren har utstationerat tidigare, om en senare utstationerad arbetstagare har utstationerats för att utföra samma uppgifter i stället för den tidigare arbetstagaren. Arbetsgivaren ska innan arbetet inleds underrätta den arbetstagare som är avsedd att utstationeras om att denne ersätter en sådan utstationerad arbetstagare som tidigare utfört samma arbete på samma plats. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas inte på transporter som utförs i form av underentreprenader i vägtrafik och på deras förare.

7 §

Anmälan om utstationering av arbetstagare

Innan arbetet påbörjas ska det utstationerande företaget göra en anmälan till arbetarskyddsmyndigheten om att en eller flera arbetstagare utstationeras till Finland på basis av ett avtal om tillhandahållande av tjänster över statsgränserna. Vid underentreprenad inom vägtransporttjänster tillämpas vad som föreskrivs i 7 b §.

7 b §

Anmälan om utstationering av arbetstagare på basis av underentreprenadsavtal inom vägtransport

Innan arbetet påbörjas ska det utstationerande företaget som är etablerat i en av Europeiska unionens medlemsstater göra en anmälan i det informationssystem, nedan *IMI-systemet*, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen), om att en eller flera arbetstagare utstationeras till Finland på basis av ett underentreprenadsavtal om tillhandahållande av vägtransporttjänster över statsgränserna.

Anmälan ska innehålla

- 1) numret på det gemenskapstillstånd som beviljats trafikidkaren,
- 2) kontaktuppgifter i fråga om den behöriga trafikansvarige eller en annan kontaktperson i etableringsmedlemsstaten vars uppgift är att besvara myndighetsförfrågningar samt ta emot handlingar eller delgivningar,
- 3) personuppgifter som behövs för att specificera föraren, förarens personbeteckning, bostadsadress och körkortsnummer,
- 4) startdatum för förarens arbetsavtal, och uppgift om vilken lag som är tillämplig på avtalet,
- 5) utstationeringens planerade startdatum och slutdatum,
- 6) information om registreringstecknen för de motorfordon som används,
- 7) uppgift om huruvida tjänsten utgör godstransport, persontransport, internationell transport eller cabotagetransport.

Om de uppgifter som avses i 2 mom. ändras krävs det för att arbetet ska kunna fortgå att det utstationerande företaget gör en kompletterande anmälan i IMI-systemet omedelbart när ändringarna inträffar.

8 §

Utseende av företrädare

Ett utstationerande företag behöver inte ha någon företrädare, om det utstationerar arbetstagare till Finland för högst tio arbetsdagar. När utstationeringens varaktighet beräknas ska den aktuella utstationeringsperioden beaktas och dessutom alla andra utstationeringsperioder under en tid om fyra månader innan utstationeringen avslutades, under vilka en arbetstagare från samma företag utfört arbete i Finland. Ett utstationerande företag behöver inte utse en företrädare vid underentreprenad inom vägtransporttjänster, om arbetsgivaren ska göra en i 7 b § föreskriven anmälan om utstationering av förare.

10 §

Skyldighet att tillhandahålla information om utstationerade arbetstagare i Finland

Vid underentreprenad som gäller vägtransporttjänster tillämpas endast 1 mom. 4 punkten och i övrigt bestämmelserna i 10 b §.

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

10 a §

Handlingar som krävs i samband med vägkontroller vid underentreprenad

Vid vägtransporttjänster som utförs i form av underentreprenad ska arbetsgivaren med tanke på övervakningen av transporter se till att följande handlingar och uppgifter i pappersform eller elektronisk form är tillgängliga under transporten:

- 1) en kopia av den i 7 b § avsedda anmälan om utstationering,
- 2) bevis på att transporten äger rum i Finland,
- 3) uppgifter som registrerats i färdskrivaren.

Vid vägkontroll ska föraren visa upp de handlingar och utredningar som avses i 1 mom., om tillsynsmyndigheten begär detta.

10 b §

Lämnande av uppgifter till arbetarskyddsmyndigheten

Vid vägtransporttjänster som utförs i form av underentreprenad ska arbetsgivaren efter avslutad transport, på arbetarskyddsmyndighetens begäran lämna följande uppgifter:

- 1) arbetstidsbokföring över det arbete som föraren utfört i Finland,
- 2) intyg över utbetald lön,
- 3) uppgifter om de anställningsvillkor som tillämpas på anställningsförhållandet,
- 4) de i 10 a § 1 mom. 2 punkten avsedda uppgifterna om transporttjänsten,
- 5) de uppgifter som registrerats i färdskrivaren.

Arbetsgivaren ska lämna de i 1 mom. avsedda uppgifterna via IMI-systemet inom åtta veckor efter det att begäran har framställts.

18 §

Administrativt samarbete

I det administrativa samarbetet ska myndigheterna i medlemsstaterna kontakta varandra på elektronisk väg via IMI-systemet. Myndigheterna kan också kontakta varandra på något annat sätt, om de avtalar särskilt om det.

35 §

Försummelseavgift

Ett utstationerande företag är skyldigt att betala försummelseavgift om det försummar sin skyldighet att

- 1) göra en anmälan enligt 7 eller 7 b § om utstationering av arbetstagare,
- 2) utse en företrädare enligt 8 §,
- 3) tillhandahålla information och utredningar enligt 10 § 1 och 2 mom.,

Riksdagens svar RSv 222/2021 rd

- 4) tillhandahålla handlingar och information enligt 10 a § 1 mom., eller
5) i enlighet med 10 och 10 b § lämna uppgifter till arbetarskyddsmyndigheten.
-

Denna lag träder i kraft den _____
20.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om överlastavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om överlastavgift (51/1982) 16 § som följer:

16 §

Transportuppdragsgivares eller transportuppdragsbeställares ersättningsansvar

En trafikidkare som betalat överlastavgift är berättigad att helt eller delvis återfå avgiftens belopp av transportuppdragsgivaren eller av transportens beställare, om dennes åtgärd lett till att överlast transporterats.

Denna lag träder i kraft den _____
20.

Helsingfors 13.12.2021

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare